

IEDEREEN LEEST

Jaargang 2 - Nr.7 | december - januari - februari 2022-2023 | winter-editie

RUST ROEST BESTAAT HONDERD JAAR

EEN GESPREK MET DORPSGENOOT
GUIDO HELLEMANS (83)

» pagina 5

LEO BERNAERTS 50 JAAR GELEDEN PRIESTER GEWIJD:

"Ik ga dit met een dankmis herdenken"

» pagina 3

Binnen zonder bellen!

DE PONY-HEIDE

» pagina 7

KRONIEK VAN EEN DORP
AFLEVERING 7

Pastorij en omgeving

» pagina 2

— VERENIGING IN DE KIJKER —

VICTORY FOR KIDS

» pagina 6

groente van het seizoen:

spruiten!

» pagina 4

KERSTCONCERT

Vrijdag 23 december
20:00
zaal Ter Coose
Kouter 1A, LEEST

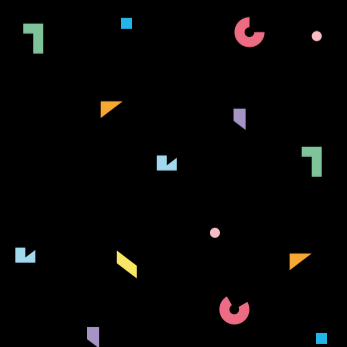
zangkoor KORILE
en Leests koperkwintet
dirigent: Lode Tooten

kaarten: via koorleden
vvk: 10 EUR - kassa: 12 EUR
Inlichtingen en reservatie:
tel. +32 473 92 77 62

kick-ass marketing that works.

kick some ass with us on www.theworkinggroup.be

COLUMN

door Bart Lauwers

**"MIJN
GEDACHT!"**

Sinds het ontstaan van ons dorpsblad heeft het dierenrijk ons dorpsleven gedomineerd. Haaiantanden, zebrapaden, rendierborden en bijenhôtels naast zitbanken. De beestenboel was pas in opmars of het mensdom manifesteerde zich. We krijgen terug heirbanen! Betonnen landwegels in uitgestrekte akkers worden onthard. Het water zal nu wel wegvloeien!

De laatste tijd draait het in Mechelen alom rond verkeer en laaien de discussies op. Misschien moeten we in Leest ook nieuwe vesten of een ring plannen zodat men hier ook bougeert en de betrokken verenigingen hierdoor een boost krijgen? Maar verenigingen en dorpskranten kosten geld! En dat krijgen we niet! Of moeten we met "Iedereen Leest" een nieuwe politieke partij oprichten en met de overheidssubsidies elke maand een krantje uitbrengen en zo de verenigingen steunen? Ze zullen dan rap zijn met duiten tenzij men binnen 2 jaar geld nodig heeft om de Nieuwe Vesten te ontharden om de afvalwateren van grazende koeien en schapen en het zweet

van al die sporters af te laten vloeien?

Ons socio-cultureel leven staat ondertussen op een laag pitje maar er beloven mooie tijden aan te komen! Binnenkort ontmoeten we elkaar op het jaarlijkse Aperitiefconcert van Ter Coose en daarna hunkeren we naar onze eigen Posse Leest! Tussenin zien we elkaar in den draai! Ontmoeten is beleven, ervaren, samenkomen en treffen. Dus kom buiten en laat je niet beïnvloeden door de brood en spelen op TV of het getokkel op uw "kaskes". Maak je leven zelf!

Laten wij de "Wakkerste der Galliërs" blijven en een kampvuur aansteken op

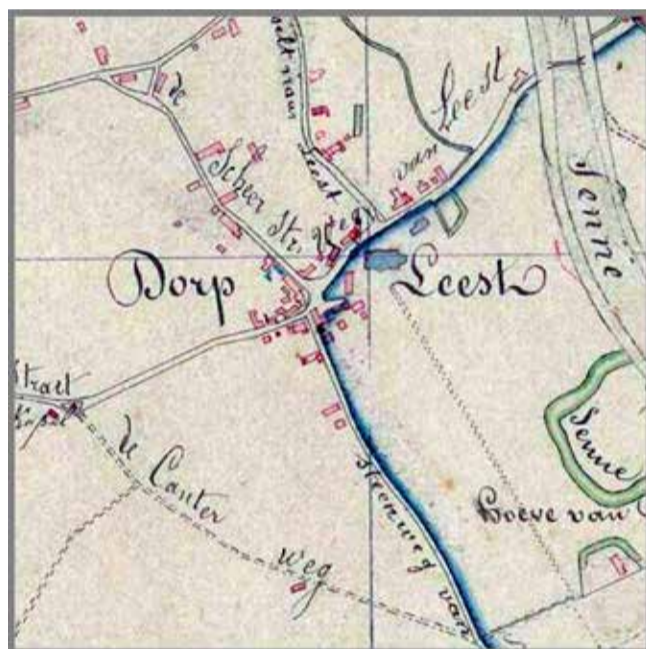
het dorpsplein waarrond onze plaatselijke barden zingen. En als stoken niet meer mag dan verwarmen we elkaar met de warme gloed van ons hart! Zolang we niet het nieuwe Rome worden zullen alle wegen niet naar hier leiden! Onze heirbanen zitten al vol met uitgeboorde karossen en optrekkende spannen. Laat ons terug flaneren op ons forum en dobbelen op de terrassen terwijl we de plaatselijke brouwsels en mede drinken uit zelf gedraaide mokken. Want na de Romeinen komen de Franken en dat is niet altijd beter! Marcus Aurelius zei "Het leven van een mens is wat zijn gedachten ervan maken" ... Mijn gedacht! B.L.

Aflevering 7: KRONIEK VAN EEN DORP**De pastorie en omgeving**

De allereerste pastorie is gebouwd op fundamenteën van steengruis afkomstig van het Leliëndaalklooster. In 1580 was het klooster, gelegen aan de Zenne op de grens tussen Leest en Hombeek, door de geuzen met de grond gelijk gemaakt. Ook in sommige andere oude Leestse huizen zou naar verluidt nog bouwafval van dit verwoeste klooster zitten.

Een gedeelte van de pastorie was bedekt met stro. Het gebouw was volledig omgracht en er was een bruggetje dat vanaf de straatkant toegang gaf. Delen van die gracht kan je nog zien als je links naast de pastorie onder de bomen loopt. Op de oude fragmenten van het "caertblad" uit 1723 van Jan Van Acoleyen zie je op het perceel n°16 naast de kerk nog het ver naar achteren neergezette pastoriegebouw en de grachten liggen. Op de Popkaart zie je de linker grachten liggen en de huidige opgeschoven pastorie waar de rechter grachten blijkbaar dichtgegooid zijn in 1847 door pastoor Hermans.

In 1630 was de pastorie klaar en kon de eerste pastoor van Leest, Nicolaus De Clerck, er zijn intrek nemen. De jaren vooraf waren de pastoors waarnemend. Het was één van zijn opvolgers, Petrus Van Hanswijck, die vele verbeteringen liet aanbrengen. Zo liet hij een bornput (waterput met grondwater) metsen met een pomp. In 1650 liet hij in het "achterhuysken" een "solderken" bijplaatsen.

In 1663 stond de pastorie onder water door de "groten watervloet" en werd "de plaetse" en het "pastoorsachterhuis" met aarde opgehoogd.

Tussen 1674 en 1691 liet toenmalig pastoor Van Espen een "loote pomp" plaatsen in het pastoorshuis en de "keucken en de pastoorscaemer met calck besetten ende witten". In 1689 liet hij ook reparaties aanbrengen aan de stal en het bruggetje.

In het decanaal verslag van 1690 vinden

we aanvullende gegevens van de pastorie met de tuin die een half bunder groot was (bunder=iets groter dan een hectare). De tuin bestond uit een wandeltuin met ernaast een boomgaard die van elkaar gescheiden zijn door een gracht (zie Popkaart). Toen onze laatste pastoor Van Aken ("de pater") er nog leefde trof je die structuur ook aan. Hopelijk nu nog? Als je achter de kerk aan het kunstwerk "de crucifix" van Georges Herregods staat, zie je een trapje dat naar de tuin leidt. Je hebt daar een mooi zicht op de achterbouw en de tuin. Wie langs het chiroplein naar beneden daalt en links in het bosje duikt achter de kerkhofhaag treft daar ook nog een toegangspoortje naar de pastorie. Het was langs daar dat "de pater" elke chirozondag met een kruiwagen vol frisdrank, chips en chocolade naar zijn "vierurekes-winkel" ging om de jeugd te verwennen en de chirokas te spijzen. Moest het pastoriecomplex nog van onze gemeenschap geweest zijn, hadden we hier via de verbinding met het chiroplein en Ter Coose het kloppend hart van het dorp kunnen inrichten. Maar dat was en blijft mijn visionair idee.

Dankzij pastoor Joannes Frans Van Heymbeke werd tussen 1723 en 1773 een nieuwe pastorie opgericht en werd grotendeels het uitzicht gegeven aan het gebouw dat er nu nog staat. Door jarenlange verwaarlozing van de oude pastorie kreeg de nieuwe pastorie tussen 1774 en 1776 een nieuwe woonst. Volgens de toenmalige typologie werd dit dubbelhuis ruim opgevat om zowel de pastoor als inwonend personeel te huisvesten. Een grondige renovatie door architect J.Schadde (1865) bepaalde haar huidige uitzicht. In 1998 werd het gebouw beschermd als monument.

Wie meer wil weten over deze ambtswoning van Leestse priesters kan zoals altijd terecht in de kronieken van Leest van Marcel Van Hoof of in de literaire werken van Wilfried Hellemans over onze kerkgemeenschap. Stap onze plaatselijke bibliotheek eens binnen of zoek het internet af! U treft daar schatten van informatie terug over Leest!

Vanaf nu zetten we ons voertuig op "klein mes" om kerkwaarts te rijden. We passeren de volgende keer het Hof van de Nieuwen Boer en rijden richting de "Drij Gapers". U kan toch nog volgen? B.L.

Pastoor Verbiest en onderpastoor Pingnet in de pastorie omstreeks 1895.

PAARDENMELK
De Natuurlijke kracht

Fam. De Beck
Kleinestraat 5
Leest

015 41 28 53

www.paardenmelkerijdebeck.be

Beleza & Estética
Schoonheidszalen

Enkel op afspraak!
Marta: 0484 154 124

De Ponyheide!

www.ponyheide.be
tel. 0495 300 932

HH
Hout Hendrickx

HH
Hout Hendrickx

LEO BERNAERTS 50 JAAR GELEDEN PRIESTER GEWIJD

“Heel fijn om dit nu met Leestenaars te vieren”

Vijftig jaar geleden is Leo Bernaerts (78) door kardinaal Suenens in de Sint-Niklaaskerk in Leest tot priester gewijd. Dat laat de gepensioneerde priester niet zomaar voorbijgaan. “Ik ga dit met een dankmis herdenken, samen met dertien koppels uit Leest die tijdens de pandemie hun huwelijksjubileum niet in de kerk konden vieren”, zegt Bernaerts, die na zijn wijding altijd een priester-arbeider is geweest.

Vijftig jaar geleden werd Leo Bernaerts door kardinaal Suenens tot priester gewijd. Heel wat Leestenaars vierden dat toen mee. Op 10 december wordt dit heuglijk moment in de Sint-Niklaaskerk gevierd, samen met vele Leestse echtparen.

Bernaerts zag het levenslicht in de Dijlestad maar kort na zijn geboorte kwamen zijn ouders in Leest wonen. In 1962 ging Leo Grieks-Latijnse studeren aan het Sint-Romboutscollege in Mechelen. Daarna studeerde hij filosofie en theologie in het Johannes XXIII-seminarie in Leuven. Wat later ging Bernaerts zijn legerdienst kloppen als ‘brancardier’ in het militair hospitaal in Aalst. “Na 5 jaar seminarie ging ik een opleiding als ontwikkelingswerker volgen in Duitsland en deels in Frankrijk, om de taal te leren. In augustus 1968 ben ik vertrokken naar Zaïre waar ik vormingswerk ben gaan doen en aansloot bij een ploeg van de Katholieke Landelijke Jeugd uit drie plaatselijke bisdommen. Dat was een boeiende periode in mijn leven omdat we veel animo brachten in de dorpen”, vertelt Bernaerts.

Na drie jaar ontwikkelingswerk werkte Bernaerts zijn laatste seminariejaar af in Leuven. “Op 8 juli 1972 ben ik in de Sint-Niklaaskerk in Leest door kardinaal Suenens tot priester gewijd. Het is ook de enige priesterwijding die in Leest heeft plaatsgevonden. Daar ben ik nog altijd een beetje fier op. Dat verklaart ook waarom ik aan deze kerk zo gehecht ben om daar nu mijn jubileum-dankmis te houden.”

Priester-arbeider

Nadien heeft de kardinaal je naar de Heilig Kruisparochie in Willebroek gestuurd? “Klopt. Een arbeidersparochie waar toen 5.000 mensen woonden. Ze hadden daar een ruw taalgebruik, maar wel correct en glashelder. Daar hield ik van. In deze wijk zijn ook de eerste vluchtelingen uit Chili toegekomen waar onder de vleugels van Argos een hele vluchtelingenwerking is ontstaan, die vandaag nog altijd actief is.”

Je bent als dertiger nadien gaan werken. Je werd een priester-arbeider omdat jij je daar goed bij voelde? “Ik ben vanaf mijn 33ste tot mijn 65ste in een grootwarenhuis gaan werken. Ik wou zo dicht mogelijk

bij de mensen staan. In Willebroek waren we in die tijd met 11 priesters voor de dekenijen Willebroek, Heindonk, Tisselt en Ruisbroek. De zusterkes hebben mijn werk daar prima verdergezet.”

Je bent wel altijd priester gebleven? “Sommigen vonden dat vreemd. Wanneer je aalmoezenier bent in ‘t leger, in een kliniek of in het onderwijs. Daar kraaide geen haan over. Waarom zou ik dan niet gewoon mogen gaan werken? Priester-arbeiders waren niet in grote getale aanwezig. We waren ook niet zo geliefd bij de bisschoppen, maar ik heb met hen altijd in vrede geleefd.”

Gesprek met Danneels

“Als priester-arbeider ben ik mij blijven inzetten bij de Christelijke Basisbeweging in Willebroek en omstreken. Vandaag ben ik ook vrijwilliger bij armoedevereniging Argos Vaartland. Zolang mijn gezondheid het toelaat wil ik dat blijven doen. Toen ik mijn pensioen ging aanvragen op het aartbisschoppelijk paleis in Mechelen, heb ik met kardinaal Godfried Danneels over mijn ervaring als priester-arbeider een lang gesprek gevoerd. Waarom ik die richting ben uitgegaan en hoe ik naar de kerk kijk en wat ik voor de gemeenschap nog beteken. Danneels luisterde en antwoordde mij: “Man, doe zo verder”. Dat heeft mij deugd gedaan.”

Als afsluiter: je woont nu wel in Willebroek, maar Leest blijft iets bijzonders?

“Het dorp van Leest roept voor mij veel herinneringen op. Mijn ouders hebben heel hun leven in de buurt van de Juniorslaan de landbouwersstiel bedreven. Ik ben nog steeds een boerenzoon die daar verbonden blijft met de grond. Dat heeft voor veel stabiliteit in mijn leven gezorgd. Als ik vandaag door Leest wandel, dan ken ik weinig mensen. Maar bijna alle overledenen op het plaatselijke kerkhof heb ik goed gekend. Het dorp

is nu van Mechelen. Daar wonen nog twee broers van mij en nog wat neven en nichten. Een aantal zijn hun ‘oude dag’ gaan slijten onder de Spaanse zon. Dat is niet aan mij besteed. Maar Leest zal altijd in mijn hart verder leven.” (LDN)

DANKMIS MET 13 LEESTSE JUBILARISSEN

Zaterdag 10 december herdenkt Leo Bernaerts in de Sint-Niklaaskerk in Leest zijn priesterwijding van 50 jaar geleden. De priester viert dat samen met 13 jubilarissen uit zijn geboortedorp.

“Het echtpaar Cyriel De Smet en Ariette Van den Brande uit Leest waren 60 jaar getrouwd. Ze hadden mij gevraagd om een dankmis te houden. Maar door de coronapandemie heb ik dat twee keer moeten cancellen. Het bracht ons op het idee om dat nu samen te vieren met de echtparen die tijdens de corona-lockdowns hun briljanten, diamanten of gouden huwelijksjubileum hebben gevierd. De respons is groot”, zegt de priester.

“We zijn nu met 13 koppels die hun trouw herdenken. We houden het sober. Na de mis organiseert de Wereldwinkel een receptie in de kerk. Het wordt een blij weerzien met vele bekende gezichten uit mijn dorp waar ik zoveel mooie herinneringen aan heb”, besluit Leo Bernaerts. (ldn)

Zaterdag 10 december om 17.30u, Sint-Niklaaskerk in Leest: dankmis ter gelegenheid van de gouden priesterwijding van Leo Bernaerts.

Werken in zijn tuin: het is Leo Bernaerts zijn geliefkoosde hobby.

Wat is de groente van dit seizoen? Wat groeit er op onze Leestse velden en ligt even later op ons bord? Dat zoeken we uit in deze rubriek!

We zijn voor onze wintergroente aanbeland in de Kapelseweg, bij Bert Schillemans en Ann Selleslagh! Binnen enkele jaren mag Bert zowaar 40 jaar landbouwleven vieren, want al in 1986 begon hij met z'n landbouwbedrijf. In de zomer telen Ann en Bert bloemkolen, in de winter is het al spruiten wat de klok slaat!

Om spruiten te telen, begin je met kleine plantjes van 8 weken oud, aangeleverd door een plantenkweker. Die worden vervolgens machinaal op de akker gepland, in de periode tussen 1 mei en 1 juni. De oogst begint dan weer in september en loopt door tot in maart. De vroege spruiten worden met de hand geplukt, zodat je kan selecteren op grootte, eens de spruiten verder allemaal volgroeid zijn, kan er met de machine geoogst worden.

Wat zijn de beste omstandigheden voor spruiten? "In een ideale winter is er 's nachts lichte vorst, maar wordt het best niet té koud. Als de temperatuur richting -15° zakt, bevroren spruiten en worden ze nadien gewoon rot. Dan ben je je oogst kwijt." Bert herinnert zich de winters van '86 en '87, en later ook nog de winter van 1996. "Ik weet het nog goed, want onze zoon was toen net geboren. Van oudjaar 1996 op nieuwjaar 1997 was het bérekoud." Die oogst was Bert toen helemaal kwijt. Ondertussen zijn die zeer koude winters al wel verleden tijd, al was er toch nog een erg koude winter in 2008. "Je merkt wel dat het niet meer zo vaak zo koud wordt, dat de temperaturen de afgelopen jaren langzaam stegen. Als je bijvoorbeeld kijkt naar de afgelopen maanden: oktober en november. Normale temperaturen waren dat niet, voor de tijd van het jaar!"

Na het oogsten worden de spruiten koel bewaard en met de hand schoongemaakt, voor ze naar de veiling gaan. Maar waar trekken ze vervolgens naartoe? "De spruitjes worden verdeeld aan supermarkten of restaurants, of gaan naar het buitenland. Er is ondertussen zelfs een markt voor spruiten in Japan!" vertelt Bert ons.

Hoe populair zijn spruiten tegenwoordig nog? Volgens Bert is de markt toch aan het verkleinen en voelt hij de concurrentie van de 'diepvriesspruiten.' Dat zijn spruiten die industrieel worden verwerkt tot diepvriesgroenten. Opmerkelijk: die spruiten, bedoeld voor de diepvries, worden vooral geteeld in West-Vlaanderen, in de regio rond Roeselare. Onze regio is dan weer echt gekend voor de spruiten die vers in de winkel belanden. (K.V.)

De groente van het seizoen: winter

SPRUITEN!

Hoe aanwezig zijn spruitjes nog in jullie keuken? We kunnen alleen maar hopen dat ook bij jullie het water in de mond loopt als je dit leest: Bert eet liefst z'n spruiten eerst kort gekookt, om ze vervolgens lichtjes bruin aan te bakken in de pan. Bij hem is dat dan het liefste in het vet van spek dat in die pan gebakken wordt, maar dat is natuurlijk bij ieder naar eigen smaak! Vrouw Ann geeft ons nog snel een recept mee dat heerlijk kan werken tijdens de feestdagen: 'Spruitjessoep met gerookte eendenborst en korstjes.' En kijk, van ons krijgen jullie dat recept meteen als een soort geschenkje:

BENODIGDHEDEN (voor 10 personen)

- 1,5 kg spruiten
- 1 prei
- 1 ui
- 1 selder
- 2,5 l bouillon
- vetstof
- peper en zout
- gebakken broodkorstjes
- voor de vleesliefhebbers: gerookte eendenborst

BEREIDING

Snij de spruitjes, prei, ui en selder fijn. Hou enkele spruitjes apart voor de garnering! Stoof de groenten in de vetstof (maar laat ze niet bruin worden). Voeg aan de groenten de bouillon toe en laat 30 min. tegen het kookpunt aan sudderen. Mix de soep fijn en kruid af met peper, zout en eventueel andere kruiden (ook weer naar eigen smaak!). Voeg de fijngesneden spruitjes toe die je apart hield.

Schep in een diep bord en garneer met de eendenborst en de korstjes.

www.wimslachmuylders.be
Algemene Elektriciteitswerken
Slachmuylders Wim bvba
Grote Heide 1 - 2811 Leest-Mechelen - ☎ 0486 79 38 14

ARGENTA
Hombeek - Leest
Kapelle-op-den-Bos
De Jongh - Gits BV
tel.: 015 27 74 60

JVR Koel- & Elektrotechnieken
info@jvrkoelenelektrotechnieken.be
0486/534.322

Renovatie & Nieuwbouw | Videofonie
Verlichting & Ventilatie | Koeltechnieken | Airco's
Diamantboringen & Domofica | Algemene Elektriciteitswerken

www.jvrkoelenelektrotechnieken.be

T WITTE GOUD
Dorpstraat 5, Leest
www.twittegoud.be
015 63 62 75

T WITTE GOUD

SERGE PIESSENS ARTIST

GUIDO HELLEMANS:

“IK HEB MET VEEL PLEZIER HET PIONIERSWERK VAN MIJN VADER VERDERGEZET”

Toneelvereniging Rust Roest uit Leest bestaat honderd jaar. Wie in Leest Rust Roest uitspreekt, wordt naar dorpsgenoot Guido Hellemans (83) verwezen. Als oudste lid van de groep is Guido de enige die de geschiedenis van de vereniging sinds 1949 van kortbij heeft beleefd. Zijn vader Alfons, die in april 1986 overleed, stond een eeuw geleden aan de wieg van Rust Roest. “Lokaal toneel kan overleven maar heel dikwijls moet je ‘t talent zelf gaan zoeken”, vertelt Guido Hellemans tijdens een gesprek voor onze dorpskrant.

Guido Hellemans

Met voorzitter Jan Devos en secretaris Diane Van den Eede is ook de toekomst verzekerd en blijft Rust Roest twee voorstellingen per jaar brengen.

Het toneelspelen kreeg Hellemans met de spreekwoordelijke paplepel ingegeven. “Ik was 10 jaar. In 1949 speelde Rust Roest ‘Sloeber de geluksvogel’, en speelde ik mijn eerste kinderrol. Het was bij ons thuis een en al Rust Roest: zangrepetities, afleveren van kostuums, aankoop van nieuw materiaal en er werd ook dikwijls getimmerd aan de bouw van decors.”

Jij pluisde de geschiedenis van het toneel in Leest uit. Die gaat ver terug? “De Katholieke Bond van Leest stond in 1892 in zaal De Roozelaar bij Theugels reeds op de planken. Dat heb ik in de archieven van mijn vader gevonden. Uit die groep is ‘Eendracht en Vrede’ opgericht.

De jongeren van deze kring waren de pioniers van Rust Roest, die op 1 november 1921 de enige overblijvende Leestse toneelvereniging stichtten. Bij de voortrekkers behoorden mijn vader en Victor Selleslagh, samen met de andere medestichters Jef Van Hoof, Frans Selleslagh, Amandus Van Steen, Albert Huys en Jaak Publie.”

Met inkomkaarten leuren

Jij hebt jarenlang voor Rust Roest de deuren in Leest afgelopen om kaarten voor de voorstellingen te verkopen? “Dat klopt. Ik verkocht gemiddeld 100 kaarten. Sommigen kochten een kaart uit sympathie. Bij de ene bleef ik wat langer babbelen dan bij de andere. Maar ondertussen hoorde ik van de mensen dat ze de stukken, die we speelden, goed of minder goed vonden. Het gaf ons een boost om altijd verder te doen. Rust Roest heeft tot vandaag 344 optredens gegeven, waaronder 179 aparte toneelwerken.”

Kan het amateurtoneel in een dorp als Leest blijven bestaan? “Als ze ‘t goed aanpakken wel. Ik ben altijd op zoek gegaan naar acteurs. Ze komen niet zomaar uit de lucht vallen. Ik reed er met mijn fiets op rond. Rust niet, want rust doet roesten, zeggen ze wel eens. Dat klopt. Als een voetballer niet op tijd speelt, dan gaat de routine eruit. Een goeie mix van jong en oud is belangrijk. De genade van het toneelspelen is voor mij altijd iets magisch geweest. Iets kunnen doen op een podium dat je in het dagelijks leven niet kan of niet mag doen. Daar heb ik altijd van genoten”, geeft Guido nog mee.

Twee nieuwe stukken per jaar

We gingen ook aankloppen bij de nieuwe generatie mannen en vrouwen die het werk van de pioniers van Rust Roest moeten verderzet-

ten. “Zoals Guido zegt is het een kwestie van geregeld vers bloed aan te trekken. Ook al is dat bij veel jonge mensen niet gemakkelijk. Een goed toneelstuk brengen, dat betekent drie maanden lang, twee keer in de week repeteren. De laatste week zelfs alle dagen. Daar kruipt veel tijd in en dat hebben veel jonge mensen vandaag almaar minder. Maar het is een vorm van ontspanning en ook plezier maken”, zeggen voorzitter Jan Devos en secretaris Diane Van den Eede van de honderdjarige toneelvereniging Rust Roest.

Rust Roest wil in de toekomst in het voor- en najaar met een nieuw stuk op de planken staan. “Twee nieuwe stukken per jaar moet kunnen. We gaan geen zwaar inhoudelijke stukken meer spelen. Wel humor met een lach en een traan. De mensen komen naar het toneel om zich te ontspannen. Ons jubileumstuk over de ‘zwetende Chinezen’ was daar een mooi voorbeeld van”, legt Jan Devos uit.

Kan Rust Roest het financieel overleven?

“Het is allemaal vrijwilligerswerk. We hebben een klein spaarpotje. Met de stadstoelage, de verkoop van de inkomkaarten en drank en broodjes spijzen we onze kas. We zitten wel met de uitgaven van de huur van de zaal en de repetitieruimte die we toch een hele tijd nodig hebben. Daarom vinden wij het toch een beetje discriminerend dat wij niet in ons eigen dorp, maar in buurgemeente Heffen (Mechelen) moeten repeteren omdat we daar maar 8,5 euro per avond moeten betalen. In Leest rekent de stad ons 30 euro aan. Waarom kan dat niet voor alle verenigingen hetzelfde zijn? We wonen toch allemaal in dezelfde stad”, besluiten Jan en Diane.

Jubileumboek

Ter gelegenheid van het eeuwfeest kroop Guido Hellemans nog eens in zijn pen want de geschiedenis loopt verder. “Daarom is de ‘Rust Roest honderd jaar in het Leestse toneelleven’ belangrijk voor de archieven”, zegt de auteur. In het eerste deel van de 400 bladzijden belicht Guido al de gewezen toneelverenigingen die in het dorp actief zijn geweest. Deel twee is volledig gewijd aan Rust Roest met alle kopieën van de programmaprochures en (aloude) affiches en groepsfoto’s.

Het boek “Rust Roest Honderd Jaar in het Leestse Toneelleven - 1821-2021” is te koop voor 25 euro bij auteur Guido Hellemans, Kouter 22 in Leest, 015-41.07.54. (LDN)

RUST ROEST BESTAAT HONDERD JAAR

Januari 1967 - Opvoering ‘De klucht van de gestrafte met den koorde’ - Zittend vlnr: Alfons Hellemans en Leo Hellemans - Staande vlnr: Viktor Diddens, Marcel Verwerft, Renilda Polfliet, Guido Hellemans, Jaak Publie, Micheline Van den Heuvel en Wilfried Hellemans.

December 1974 - Opvoering ‘Wat doet m'n vrouw van twee tot vijf?’: Zittend vlnr: Jaak Publie en stichter Alfons Hellemans. Staande vlnr: Viktor Diddens, Wim Baarendse, Mariette Verbeeck, Dirk Baarendse, Monique Verschueren, Lutgart Voet, Guido Mollemans, Renilde Polfliet, Fernand Van der Hasselt, Imelda Van der Hasselt, Theo Lauwens, Karel Mertens, Guido Hellemans en Eddy Moortgat.

Met de VZW VICTORY FOR KIDS heeft Leest een actieve 'goede doel'-

vereniging. De focus ligt op heel concrete steun aan kansarme kinderen in onze

regio. VICTORY FOR KIDS bestaat dit jaar 10 jaar en is inmiddels al actief over

de volledige provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant.

VERENIGING IN DE KIJKER:

Vrijwilligers wandelen dodentocht 2016 ten voordele van VICTORY FOR KIDS

We kijken met enkele van hun bestuursleden achter de schermen van dit bijzonder mooi project.

Hoe is de vereniging ontstaan?

De vereniging is opgericht in 2012 naar aanleiding van het plotse overlijden van de kleine Victor Keulemans (10 jaar), zontje van juf Veerle De Smet en Marc Keulemans, bekende gezichten in Leest. Veerle en Marc, samen met vele vrienden en familie, wilden deze gebeurtenis een plaats en betekenis geven o.a. in de vorm van een 'goed doel'. Dat verklaart meteen ook de naam VICTORY FOR KIDS.

Wat is dan precies jullie 'goede doel'?

VICTORY FOR KIDS helpt kansarme jonge kinderen in onze regio. De leeftijd gaat van 0 tot 12 jaar, al ronden we de leeftijd van 12 regelmatig een beetje af van naar boven naargelang de leefgroepen of familiale context waarin de kinderen verblijven. Kansarm betekent dat de kinderen structureel in een ernstige materiële probleemsituatie verkeren. Ofwel zijn deze kinderen geplaatst door de jeugdrechtbanken in tehuizen ofwel verblijven de kinderen nog bij één of beide ouders maar worden zij intensief en door professionele hulpverleners opgevolgd.

Hoe vinden en bereiken jullie deze kinderen?

Eigenlijk is het een beetje omgekeerd. VICTORY FOR KIDS hanteert een uniek concept waarbij de professionele hulpverleners en instellingen ons contacteren met per kind heel specifieke vragen. Inmiddels komen die vragen vanuit de hele provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant. Telkens gaat het over noden waarvoor door deze diensten zelf geen of onvoldoende oplossing kan geboden worden.

Wat zijn dan deze vragen voor tussenkomst die jullie krijgen?

Dat gaat over schoolgerief, kleding, kwalitatief speelgoed, kinderfietsen, tussenkomst voor vervoer, lidgeld voor jeugdbeweging of sportclub, kampen, uitstapjes, zwemlessen, cadeautjes onder de kerstboom, ... te veel om op te noemen maar steeds direct betrokken op het kind zelf.

Volgende logische vraag: en waar halen jullie de middelen en het geld vandaan?

Daarvoor hebben we vier kanalen: 1°) activiteiten die we zelf organiseren zoals onze kerstboompjesverkoop, 2°)

activiteiten die andere verenigingen voor ons organiseren zoals bijv. de Retropartij van Chiro Leest of het kerstconcert ne Formidabele Kessemis van 17 december in de stadsschouwburg (kijk zeker naar de website voor de ticketverkoop: www.kessemis.be), 3°) sponsoring van bedrijven zoals de steun van Proxy Delhaize Leest en KBC Verzekeringen Els De Smet of acties van Homer (soep) en XpertVinum (wijnpakketten) en 4°) de giften die we ontvangen via onze rekening bij de Koning Boudewijnstichting.

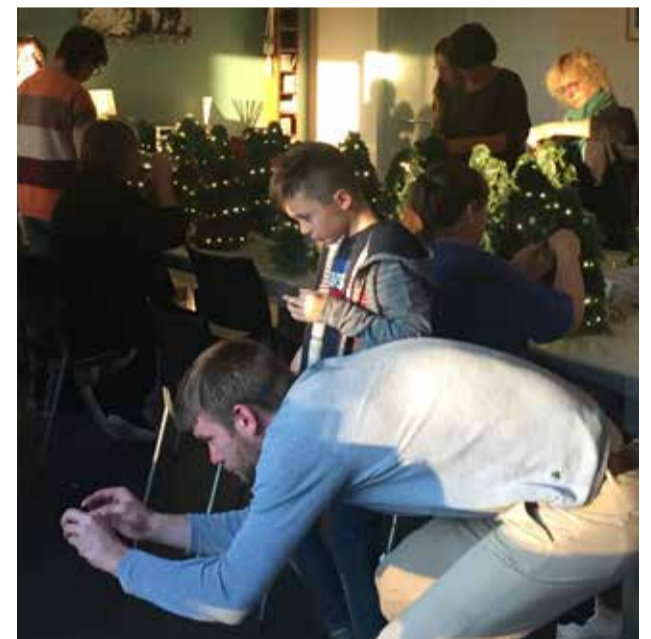
De hele werking steunt bovendien volledig op vrijwilligerswerk en gratis aangeboden faciliteiten zodat we met nadruk kunnen stellen: een euro voor VICTORY FOR KIDS is een euro voor een kind!

Nog een kerstwens?

Steun ons massaal want we zitten momenteel al aan gemiddeld één kind per dag waarvoor we effectief iets moois doen en de huidige crisissen doen de nood alleen maar toenemen.

Dit kan met een gift (waarvoor fiscaal attest) door storting op onze rekening bij de **Koning Boudewijnstichting** met nr. **BE10 0000 0000 0404** en verplichte (!) mededeling: **018 / 0290 / 00077**.

Alvast dank en we wensen alle Leestenaars een fijne Kerst en een voorspoedig 2023!

Vrijwilligers versieren kerstboompjes

Kerstconcert voor Victory for Kids door Connie Neefs en haar dochter

**Uw
reclame
OP DEZE
PLAATS?**
Bel 0478 75 94 49

FEESTZALEN
TER COOSE
Kouter 1A, 2811 Leest
www.tercoose.be
info@tercoose.be
015 / 277720
FEESTZALEN
TER COOSE

Tuincenter Van Praet
Juniorslaan 95, Leest
015 71 12 19
Tuincenter Van Praet
www.tuincentervanpraet.be

Gv
BOUWWERKEN
GLENN VERHASSELT
WWW.BOUWWERKENGv.BE
glenn@bouwwerkengv.be
tel.: 0488 58 78 66

Hoe is het om je roots in dit dorp te hebben? Wat is typisch voor een Leestenaar? En waarom komen mensen in Leest wonen? Dat kom je te weten in

deze reeks 'Binnen zonder bellen'. Wij brengen burensamen, mensen die naast mekaar wonen en van wie de ene kant hier z'n wortels heeft, de

andere kant hier misschien nog maar enkele jaren woont. Hoe kijken beide kanten naar wonen en leven in ons dorp?

Voor deze winterse editie van Binnen zonder bellen maken we het gezellig: we kijken binnen bij Filip Van den Sande en Caroline Bagniet. Waar bevinden we ons? Op de Grote Heide. Meer specifiek: in het clubhuis van 'De Ponyheide'!

'S NACHTS DE VRACHTWAGEN IN, OVERDAG NAAR DE PAARDEN

Binnen zonder bellen!

Filip Van den Sande is een Leestenaar pur sang. De familie Van den Sande gaat al wel wat eeuwen mee in de regio! Op de Grote Heide wonen een aantal Van den Sandes, maar ook elders in Leest kan je de familienaam tegenkomen. Als ik vraag hoe lang ze op deze plek wonen, zegt Filip: "Ik heb hier heel mijn leven gewoond! Dit is mijn ouderlijke thuis, mijn ouders wonen hier trouwens ook nog steeds, vlak naast ons." Zij hadden hier vroeger een landbouwbedrijf. Filip is al de zesde generatie Van den Sande die hier woont, vult hij aan. "En het huis waar wij nu wonen, werd in 1930 gebouwd door mijn grootouders." Caroline daarentegen, woont hier nog maar 2,5 jaar. Zij is de 'nieuwe Leestenaar' van ons verhaal! "Ik ben hier komen wonen op 1 maart 2020, vlak voor de lockdown inging." Caroline en Filip waren op dat moment bijna een half jaar samen, en voelden dat het land mogelijk op slot zou gaan. "Het leek ons op dat moment best dat ik hier kwam wonen, want wat als alles dicht ging en we elkaar lang niet zouden kunnen zien?" En zo kwam het dus dat Caroline, samen met haar dochter Senna, twee jaar geleden verhuisde van een appartement in Aartselaar naar een mooi huis, met veel ruimte errond, in Leest.

Caroline is al haar hele leven bezig met paarden en had vroeger een manège in Schelle. Ook in Leest wilde ze graag haar liefde voor pony's en paarden kunnen delen met anderen, en dus richtte ze hier al gauw De Ponyheide op. In totaal houden Filip en Caroline er 22 dieren: 11 paarden en 11 pony's. Oh, en dan mogen we de kat en de hond nog niet vergeten! "Mijn motto is eigenlijk: elk kind de kans te geven om met een paard om te gaan", vertelt Caroline. Kinderen kunnen hier een ponykamp doen, lessen komen volgen, paardgewinning, verjaardagsfeestjes met de pony's, "Ieder kind of ieder gezin kiest z'n eigen frequentie daarin. Dat maakt het ook laagdrempelig: laat je budget maar toe dat je maar af en toe of 1 keer per maand komt

Caroline met de kindjes

rijden, dan kan dat. Wil je meer komen, dan kan dat ook!" Caroline is heel erg begaan met de kinderen, en dat voel je ook meteen aan hoe

ze erover vertelt. "Ik kijk naar hoe het dier zich voelt, en daaruit kan ik ook opmaken hoe het kind zich voelt. Een paard voelt alles heel erg

aan, dus als een kind onrustig is of met iets zit, ga ik dat snel merken." Er komen wel eens kinderen met ASS (autismespectrumstoornis,

en Caroline en haar lesgevers merken dat die kinderen vaak echt openbloeien tussen de dieren.

Op woensdagmiddag is er zelfs naschoolse opvang! Kinderen doen eerst hun huiswerk, en kunnen dan klusjes doen bij de paarden. Mest wegscheppen, pony's kammen, het hoort er allemaal bij. "Wat ik wil benadrukken, is dat dit geen manège is. Mensen hebben vaak een bepaald beeld van een manège, denken dan meteen aan dure outfits en dergelijke, maar dat is hier niet aan de orde! Iedereen is hier welkom, in wat voor kleren dan ook, ... Het is hier absoluut niet elitair!"

Het lijkt een voltijdse job, met de paarden én de kinderen bezig zijn, maar dat is buiten de werklust van Caroline en Filip gerekend. Filip werkt bij Kellogg's in Mechelen, en is daarnaast ook hovenier. En op dat werk bij Kellogg's kwam hij Caroline tegen, in 2019. "Ik kwam er om mijn vrachtwagen te laden, en zo leerde ik Filip kennen!" Want jawel, je leest het goed: Caroline is vrachtwagenchauffeur. "Lady trucker, noem ik het zelf!" En dat klopt zeer zeker, want ze was ook één van de Lady Truckers in het gelijknamige televisieprogramma op vtm. Ze rijdt voor transportfirma Van Dievel, en heeft op dit moment een schema dat perfect te combineren valt met de dieren: "Vier nachten op, vier nachten af. Dat betekent dus dat ik vier nachten met de vrachtwagen rij, om dan vier dagen thuis te zijn."

Twee werkpaarden zijn het, Caroline en Filip! En het lijkt ons een goed op mekaar ingespeeld koppel, ook al zijn ze misschien nog niet zo heel veel jaren samen. "We hebben mekaar gevonden, en zijn daar nog altijd heel blij om. Zo blij zelfs, dat we volgend jaar gaan trouwen!" Onze gelukwensen hebben ze alvast. (KV)

Heb je na het lezen van dit artikel zin gekregen om zelf eens een kijkje te gaan nemen? Je vindt alle informatie op www.ponyheide.be

Aanleg van opritten & terrassen
Karweiwerken

Frans Lamberts
Kouter 16, Leest
Tel.: 0486 71 15 35

WORDEN GEMIST

Maria Demesmaeker werd geboren in Hofstade op 29 maart 1947 en is onverwacht thuis in Leest overleden op 12 september 2022. Ze was de echtgenote van Harry Cauwenbergh en de moeder van Kurt en Kathleen.

Lucien Van den Brande werd geboren in Leest op 20 mei 1931 en is heengegaan in het AZ Sint-Maarten in Mechelen op 9 september 2022. Hij was de broer van Jules, Julia, Erna en Edwig.

Wil u het overlijden van een familielid melden dan kan dit door het zenden van een overlijdensbericht naar iedereenleest@leest.be of p/a Kouter 116 2811 Leest.

WELKE 100-JARIGE STAAT ONDER/IN DE SPOTS?

1. ALS JE PLOEGT, KRIJG JE ... EN HET IS TEVENS EEN ZOETWATERVIS?
2. MENGSEL VAN GRANEN, PITTEN, ZADEN EN GEDROOGD FRUIT?
3. ZE KUNNEN SCHALKS ZIJN EN BERIJDEN PAARDEN?
4. VERZAMELNAAM VAN EEN AANTAL IN DE NATUUR VOORKOMENDE MINERALEN DIE TOT DE SILICATEN BEHOREN?
5. INSTRUMENT WIENS GELUID AAN EEN HOORN DOET DENKEN?

VORIGE OPLOSSING: SCHOOL.

WOORDPUZZEL

GEZOCHT:

Kunst van aalmoezenier Herregods

Van mijn grootvader, Jeroom Verbruggen, erfde ik een schilderij van de hand van zijn buurman aalmoezenier Georges Herregods. Hierdoor geraakte ik geïnteresseerd in het werk van deze priester-kunstenaar. Misschien is er in Leest iemand die een ander werk van Herregods bezit en dat voor een (bescheiden) prijsje van de hand wil doen? Geef me een seintje op 0494/77 86 15. Nikolaas Deketelaere

GEVONDEN:

De dia's van de pater

Graag laten we jullie weten dat de dia's van de pater, waarvoor we in onze vorige krant een oproep deden, terecht zijn. De duizenden dia's worden nu gedigitaliseerd door Leest Geweest.

TED'S TIPS

CADEAUDAGEN VAN DE WERELDWINKEL

In december organiseert Wereldwinkel Leest opnieuw Cadeaudagen. Het dorps huis wordt dan omgetoverd in een sfeervolle winkel met eerlijke producten. In het weekend is er ook een Kerstcafé en een wijndegustatie.

Zaterdag 10 en zondag 11 december (14u-18u)

Dinsdag 13 december (9u-16u)

Woensdag 14 december (12u-17u)

Zaterdag 17 en zondag 18 december (14u-18u)

Bestellen via de webshop, met gratis thuislevering, doe je via: www.oxfamwereldwinkels.be/winkels/leest/

KERSTFEEST VAN K.V.G.

KVG Zennevallei, een vereniging voor personen met een beperking op het Hombeeks plateau, organiseert opnieuw een uitgebreid kerstfeest op zondag 18 december in zaal Ter Coose vanaf 10.30u tot 18u met o.a. een kerstmaal en animatie door de 'De Hooiktse Strangers'.

Meer info bij Roza Verlinden via 015 41 23 74 of 0476 86 28 88.

De Brassband St Cecilia Leest en Ter Coose pikken samen de draad terug op om er weer een hartverwarmend concert van te maken! Op zondag 8 januari 2023, 11h blazen de muzikanten uit volle borst en wordt het jaar weer goed ingezet.

Noteer het al in jullie agenda! Kaarten te verkrijgen via de muzikanten of bij Ter Coose. (op bureel maandagavond of mail naar info@tercoose.be of anndeprins@telenet.be) vvk 8 euro kassa 10 euro

LIËSTS VEU GEVORDERDEN

Wa w' al wete: de Sjarel en de Swa adde een aar gevonne terwelst da ze een gat deu de weireld aan 't grave zên.

Een paar mense emme eule al afgevraagd waaveu da de Swa en de Sjarel da gat deu de weireld grave. Awel da geun 'k na direct ouët legge seh.

Maa ieëst nog een vraagske naar de Lie-esteneirs: ze komme nog een paar km koeër te keut om tot aan 't middelpunt van de weireld te gerake. En, ... z' emme ouëgentlek nog een tweeëde

'T GAT VAN DE WEIRELD. DIEËL ZES.

zieël noeëdeg. Ja 'k weget, nog ne kieë een koeër van 6.878 km. Da mut wel ni zoeën zwaar zieël zên eh. Da mut enkel diene veu de Swa z'n ete en zënnen televies te kunne oemoeëg trekke.

Da zit zoëe: ne kieë da de Swa verbouë 't middelpunt van de weireld is dan gaat 'm klimme, maa dên gerokt z'n ete nemieë tot bij em eh, want da zakt maa tot in 't middelpunt. De Swa ei dên een koeër noeëdeg om z'n ete dên na bove te trekke eh. Simpel eh. En natuurlek mut dieën ieëne da 'd in 't mid-

delpunt sta da d' ete dan aan die koër van de Swa hange.

Ge zie, d'r is over nagedoecht eh. Ondertussen emme z' al 4 man gevonne om in 't midde te gaan staan. Die geun mekander elke meund aflosse en dên kan 'r al is ieëne de Swa een paar dage vervange. Dên kan de Swa oeëk is een baddeke pakken en z'n ouëge scheire, want em had al 2 kieë met 't grave een stuk van zennen baad gestoke. Ai, ons Marie, ... en 't zal iet erg zên want ze mukt veul lawaat. VeeWee

COLOFON

Deze Iedereen Leest is een initiatief van de Dorpsraad van Leest en met de steun van

Teksten: Leo De Nijn

Bart Lauwens
Karen Vandermeulen
Machteld Verbruggen
Erwin Van Nobelen

Archief: Marcel Van Hoof

Tekeningen: Bart Lauwens

Foto's: Paul Van Roy

Vormgeving: designworks

Contact: iedereenleest@leest.be

V.u. Machteld Verbruggen, Kouter 116, 2811 Leest.

LIËSTS VEU BEGINNERS

In deel 6 van "'t Gat" wil ik een paar woorden verklaren:

- Terwelst : terwijn
- koeër/zieël : koord,touw/dik,sterk touw

Raf Selleslagh stuurde de volgende tekst. i.v.m. het gebrek aan inzending van Leests dialect:

Het doet meermaals de ronde dat het kerkkoor een bedrag zou vragen voor het verzorgen van een uitvaartdienst. Die verzorging was steeds en is nog steeds kosteloos, en kosteloos is nog altijd gratis. In een kerkhofbabbel met Mien (M.) en Raf (R.) gaat het buiten de uitvaart van haar moeder ook over het koor en de vergane glorie van de kerk.

VAN KESSEMIS TOT NIEVEJAAR. 2021-2022.

- M. 'tes toch allemaa et veranderd , ok in de kerk en zeker ni verbijterd.
- R. Absoluut, wij hebben die wijzigingen ook nog niet verteerd.
- M. Pakt na heure lijkdienst niks as Engels, en ze verstond heur vloms al nemeje.
- R. dat heb je wel zelf gekozen bij het opstellen van haar uitvaartdienst, samen met de mensen die zich daar voor inzetten.
- M. Ikke, neje zenne, ons soot ja, waveu hedde gijle tunst ni gezoengen ??
- R. Dat kwam door de Coronawet en het beperkt aantal toegelaten personen in de kerk.

- M. Das na toch nemeje, die twejede mis veu ons moe dat was sijk, en Kessemis jong, amaa. Ze za nog veul langer en etter in heule hanne meuge kloppe hemme . Waaroem zingde gijle niet terug as er iemand steurft. Of vraagde misschien te veul ??
- R. Wij vragen niets, ons koor zingt gratis. Wij doen dat met veel liefde en heel veel inzet.
- M. En da medammeke dat de maat slaagt, es die ok va Leest ?

De rest van dit boeiend gesprek kan u verder lezen op de website van Leest (www.leest.be)! Alvast bedankt Raf! B.L.